

Za rzeczy osobiste przewożone pociągiem przewoźnik ponosi odpowiedzialność tylko wtedy, jeżeli szkoda powstała z jego winy. Dotyczy to bagażu podręcznego umieszczonego w zasięgu wzroku, na przykład na półce bagażowej w przedziale. Nasza lekkomyślność, choćby zaśnięcie, które doprowadziło do kradzieży nie może później stanowić jedynej podstawy żądania pokrycia strat. Z zasady spółka kolejowa nie odpowiada za zachowania współpasażerów w wagonie, a – jak wiadomo – okazja czyni złodzieja.

Inaczej jest w przypadku, gdy podróżny nie może sam pilnować rzeczy pozostawionych w miejscu specjalnie przeznaczonym na bagaż. Wtedy przewoźnik ponosi większą odpowiedzialność, niezależnie od tego, czy szkoda powstała z jego winy. W nowszych pociągach bez przedziałów takimi miejscami są często półki bagażowe znajdujące na końcu wagonów lub w ich przedsionkach. Pozostawiamy tam zwykle bagaże większych rozmiarów. Jeżeli ich lokalizacja np. z dala od miejsca do siedzenia lub tyłem do niego utrudnia nam obserwację naszych rzeczy, a w trakcie podróży bagaż zaginie, przewoźnik będzie musiał pokryć jego wartość. Możemy jednak liczyć się z potrzebą udokumentowania strat, np. przedłożenia rachunków potwierdzających zakup rzeczy. W przypadku braku możliwości wskazania wartości bagażu unijne przepisy przewidują zryczałtowane odszkodowanie w wysokości 300 euro.

Nieco inaczej wygląda sprawa przejazdu w wagonie sypialnym lub kuszetce. Z odpowiedzialności przewoźnika wyłączone są utrata pieniędzy, papierów wartościowych i cennych przedmiotów, np. mających wartość naukową lub artystyczną. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy szkoda wynikła z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa przewoźnika lub podmiotu odpowiedzialnego za świadczenie usługi. Przykładowo, jeżeli obsługa wagonu sypialnego pozwoli, by osoby trzecie okradły podróżnych, odpowiedzialność przewoźnika będzie najszersza. W pozostałych przypadkach za szkody majątkowe powstałe w tych wagonach przewoźnik ponosi odpowiedzialność za zasadach ogólnych, tj. do wartości zwykle wnoszonych tam rzeczy.

Podstawa prawna:

- *art. 63 ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 915)*
- *art. 41 załącznika I w zw. z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 14, ze sprost.)*

Źródło: utk.gov.pl